

СТАЛНА АРБИТРАЖА РУКОМЕТНОГ САВЕЗА СРБИЈЕ у саставу заменик председника арбитраже председник Већа Златибор Каначки, Ристо Лекић и Александар Зарић чланови већа са записничарем Марком Петковићем по тужби малолетног Ракоција Вукашина из Бачке Паланке, улица Иве Андрића 23 кога заступа законски заступник отац Ракоција Владимир против РК Кнез Лазар из Крушевца, улица Балканска број 55/3 ради раскида уговора, вредност спора 10.000 динара је дана 11.10.2012. године донела следећу:

ОДЛУКУ

1. УСВАЈА СЕ тужбени захтев тужиоца , па се раскида основни уговор у међусобним правима и обавезама закључен 1.7.2011. под бројем 193/11 и оверен код ОРЦ Крушевац 12.8.2011. под бројем 80/11 између тужиоца малодобног Ракоција Вукашина и туженог клуба РК Кнез Лазар из Крушевца.
2. Обавезује се тужени РК Кнез Лазар из Крушевца да надокнади тужиоцу трошкове арбитражног поступка у износу од 24.000 динара у року од 15 дана под прењом извршења.

образложење

Тужилац је у својој тужби поднео захтев да се раскине уговор о медјусобним правима и обавезама заклјучен дана 01.07.2011 под бр.193/11 оверен код ОРЦ Крушевац дана 12.8.2011год под бр.80/11 између тужиоца малолетног Ракоција Вукашина и туженог РК Кнез Лазар из Крушевца. Тужилац је тражио трошкове поступка.

На тужбу РК Кнез Лазар из Крушевца у остављеном року поднео одговор којим је оспорио постојање дугованња према играчу.

Арбитража је након одржане седнице Већа извела све расположиве доказе и донела одлуку као у изреци.

Тужилац је тужбеним захтевом тражио само раскид уговора а не и дугованја која по његовом мишљењу постоје у односу на малодобног Вукашина Ракоција. Из одговора туженог се види да клуб у суштини оспорава дуг према тужиоцу а што и није предмет овог тужбеног захтева, тако да је комисија стала на становиште да је одговор тужиоца ирелевантан из разлога јер се тужени не противи нити наводи у свом одговору да спори право туженог да се овај уговор раскине.

Арбитража је своју одлуку донела на основу чл.124 и 125 ЗОО којима је предвидјено да једна уговорна страна има право да раскине уговор уколико друга уговорна страна не извршава своје обавезе.

Веће је на основу члана 56. став 4 Правилника о сталној арбитражи РСС након увида у достављена писмена донела одлуку као у изреци.

Одлука о трошковима у износу од 24 000. дин односи се на име таксе на тужбу.

Арбитража је имала у виду и све остале доказе и предлоге странака али је одбила да у доказном поступку позове предложене сведоке као сувишне јер се овакве чињенице утврђују писменим доказима које тужени није приложио.

поука о правном леку

Против ове одлуке није дозвољена жалба

нити било који други правни лек и она је коначна

